

under Forhandlingerne om Alberti. Det er ganske simpelt Usandhed. Der er ikke udtalt et Ord af mig, som kunde berettiggende det ærede Medlem til at sige det.

Formanden: Hvis det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe) har brugt et saadant Udtryk, har jeg desværre ikke hørt det, ellers vilde det være blevet paatalt.

Fraenkel: Jeg takker den højtærede Formand! Maa jeg blot afslutte med en Bemærkning. Det ærede Medlem sagde før i sit Foredrag: Vi Socialdemokrater og specielt det ærede Medlem havde mistænkt Alberti. Jeg troede, at Alberti var en ærlig Mand, og det, at det ærede Medlem mistænker nogen, er virkelig ingen Grund for mig til at forandre min Mening i saa Henseende.

Sabroe: Maa jeg sige til det ærede Medlem fra Horsens (Fraenkel), at jeg selvfølgelig beklager, at det, naar jeg omtaler enkelte Medlemmer her i Salen, skal være nødvendigt at bruge saadanne Udtryk som det, jeg brugte før, men det maa falde ikke alene mig, men ethvert Medlem paa Læben, naar man skal tale om det ærede Medlems Optræden her i Salen. Den har netop været præget af det, som ligger i det Udtryk, jeg før brugte om ham.

Formanden: Da det ærede Medlem vedkender sig Udtrykket, maa jeg paatale det som utilstedeligt.

Chr. Reventlow: Det er dog ganske rimeligt, at jeg ikke fremsætter et Forslag, efter at en Mand har faaet et saadant parlamentarisk Tillidsvotum. Netop fordi jeg betragtede det som, om jeg saa maa sige, lidt latterligt af Socialdemokratiet at gøre det, vilde det være ganske meningsløst af mig at gøre mig skyldig i det samme. Det virkelige Grundlag for det ærede Medlems Bemærkninger til mig var ikke en Argumentation paa saglig Grund, men den, at jeg er een, mens han er en af 24. Jeg har hørt den før, f. Eks. ogsaa under Forsvarsdebatten, da det var det eneste Argument, der blev anvendt

imod mig. Jeg indrømmer, at det er karakteristisk. Jeg erkender, at i levende Vægt er Socialdemokratiet mig overlegent, men derfra og til at erkende, at dette er et Argument, der kan bruges i en saglig Debat, er der virkelig et langt Spring.

Sabroe: Jeg tror ikke, at de Herrer af Regeringspartiet fandt det Forslag, vi stillede om en Undersøgelse angaaende Albertis Forhold latterligt. De var derimod meget kede af det

Formanden: Jeg maa atter henstille, at man nu gaar over til den foreliggende Sag.

Sabroe: og jeg tror under alle Omstændigheder, at den tidligere Justitsminister i alt Fald ikke fandt det Forslag latterligt. Det er kun det ærede Medlem fra Maribo (Chr. Reventlow), der finder det latterligt.

Formanden: Det ærede Medlem maa holde sig til den foreliggende Sag.

Sabroe: Jeg er færdig.

Andreasen: Det ærede Medlem fra Maribo (Chr. Reventlow) argumenterer stadig ud fra den Anskuelse, at Socialdemokraterne og det radikale Venstre i sidste Rigsdagssamling var med til at vedtage Retsreformen her (Chr. Reventlow: Det har jeg ikke sagt et Ord om) og derigennem har givet Alberti et eklatant Tillidsvotum. Det ærede Medlem bliver ved at hævde, at vort Partis Repræsentanter i Udvalget have arbejdet paa dette Spørgsmaals Løsning ved at forhandle sagligt med Justitsministeren derom. Det ærede Medlem skylder Sandheden at oplyse, at den Forhandling, vore Repræsentanter i Udvalget førte, gik ud paa at fastholde Demokratiets Standpunkt i denne Sag imod Albertis Forsøg paa at forfuske og forkludre Demokratiets Krav i Henseende til en Retsreform. Naar det ærede Medlem nu vil fremstille Sagen, som om vort Forslag om Undersøgelse var fremkommet, efter at Alberti havde faaet dette eklatante Tillidsvotum, er dette i aabenbar Strid med Sandheden.